

UNA LLENGUA I UNA CULTURA

Ho hem dit amb insistència: el Catalanisme, ultra ésser una política, és una cultura. Més encara: el Catalanisme, en tant que moviment nacional destinat a realitzar dins l'àrea geogràfica de les terres que parlen una mateixa llengua la Idea catalana, és més exactament interpretat quan la política desenvolupada pels seus representants dins les corporacions oficials tendeix a identificar-se amb la cultura.

Tot just constituïda la comunitat catalano-balear i llançat el «Manifest als Mallorquins» que tan bella resposta ha merescut, rebíem de València, la noble capital del País Valencià, el programa oficial dels actes que tindran lloc en aquella regió amb motiu de celebrar-s'hi del 26 de juliol al 2 d'agost la quarta setmana cultural valenciana. Sota el signe de la nostra llengua, València, per la voluntat, pel patriotisme i amb el suport dels seus fills més assenyalats, s'incorpora al vast moviment cultural que indica la presència d'un nucli vital a totes les terres on es parla català. La comunitat espiritual que uneix les comarques del País Valencià, remarcada per «Proa», entitat organitzadora de la quarta setmana cultural valenciana, és del tot compatible amb la comunitat cultural que uneix les diverses regions de la Pàtria, on la unitat de l'idioma ha fet possible la gran renaixença.

Ahir mateix, els metges i els biòlegs de llengua catalana es reunien a Perpinyà, la bella ciutat catalana capital del Rosselló, per celebrar-hi llur novè congrés. De Barcelona, de València, de Mallorca, els nuclis de congressistes han estat prou importants per a fer més palesa aquella alta solidaritat. En una mateixa llengua, els metges i els biòlegs de les diverses contrades on aquella és parlada, estableixen una organització científica que a la Catalunya central ha tingut sempre els seus defensors més decidits. Remarquem que és un fill de València, el doctor Corachan, qui representa el govern català i que és en català que recorda, a Perpinyà, per a cloure el seu parlament d'obertura, el tríptic del plorat Bofill i Mates: «València és un perfum, Catalunya una cançó, i Mallorca una essència», i que diu: «El Rosselló és totes les coses a la vegada.»

Per tal com València, la Catalunya del Principat, el Rosselló i les Illes parlen una mateixa llengua, és possible la naixença —o la renaixença— d'una cultura que fa solidàries aquestes terres. És damunt aquesta comunitat de llengua i de cultura que els temps esdevenidors, si tots sabem ésser fills de la Idea, veuran bastir una política que farà sòlida pels segles la magna comunitat nacional de la qual som, ja nosaltres, súbdits devots i lleials.

Fer sensible aquesta idea —que és la Idea catalana— als fills de totes les contrades

que uneix el conreu d'una mateixa llengua, és, per ventura, una tasca urgent. Si els catalans, els primers en llur adhesió, saben alliberar-se de l'instint de discòrdia, permanent en aquells que no saben projectar la Pàtria en el futur, per subordinar-se en drets i en deures a la causa de la comunitat, als qui tenen fe en els destins de Catalunya, el més noble dels exemples.

[*La Publicitat*, 26-VI-1936]